

Voitovych Pavel Petrovich,
PhD, Associate professor of the department of
International and European law,
National university «Odessa Law Academy»,
Professor of IPA

INTERNATIONAL PRIVATE LAW AS THE «RIGHT TO CHOOSE» IN ACTION

The specificity of relations with foreign element where individuals and legal entities take part, generates the specificity of their legal regulation. This specificity is covered by international private law.

International private law regulates private relations between different subjects. These private relations are civil by their nature. They are family, labour, economic, civil and other types of relations which are civil in a wide sense of the word, so they are called private.

The peculiarity of private relations regulated by international private law is the existence of the so-called foreign element.

As we know, foreign element can be of three types: subject, object and judicial fact taking place abroad. Foreign elements can also be mixed.

The existence of foreign element means that the relations between parties can be regulated by at least two orders: native and foreign. Besides that the parties can reach an agreement where the application of the law of the third country can be prescribed. The parties can also choose one of their countries' legislation to regulate relations between them. This is the representation and realisation of the principle of parties' will autonomy that means the parties (subjects of international private law) are free to choose the right order for their private relations.

Two orders – native and foreign – exist because potentially each state's law system can regulate civil relations between parties. That is why the collision exists. It's a double collision: first of all, each country can regulate the relations, and, secondly, they can regulate them quite differently.

Collision in law is an objective possibility to apply private law of two or more countries to these relations and surely this can have different results.

The way to solve the problem is international private law itself.

One of international private law's methods is collision-legal method which means to find such a norm in native law or in a contract between parties which would answer the question what law is applicable. Collision norm names the applicable order and sends to it for estimating the rights and duties of the parties in the law of a certain country. It doesn't regulate relations directly but names the applicable law.

This collision norm can be found in a contract between parties or in a special collision law.

So, collision norm gives the parties or the court or another appropriate organ a right to choose – to choose applicable law.

The right to choose generates from free will.

Free will is a freedom of desire, a freedom to choose one's behavior and a lack of coercion. It represents a free choice of a person (individual or legal entity)

Choice is understood in connection of the decision-making process and the objectivation of the result of such a process (decision itself).

Choice is considered through the categories of «will» and «freedom». Freedom of human will expresses an active, changing role of a human as for determining obstacles, individually unrepeatable expression of objective reasons in human activity.

Choice is a mental, consciously-willed activity of a subject to determine his behavior in an option of a certain sphere and an objectivation of its results in subject's action.

Based on free will, the right to choose is the main side of a social (including legal) regulation of people's behavior.

We should mention that except individual the world of law is dead. Only a human (an individual) is a source and holder of all law reality. And this reality is mostly a result of a choice, of the realisation of the right to choose.

Choice shows itself in a process of legal norms realization, during connection of a state will with some subjects' will, including interactions of a state with other subjects of law.

The main method of international public law is state will coordination. We think this method corresponds the coordination of wills of persons (individuals and legal entities including states) as the subjects of international private law and it has its expression both in collision-legal method which helps to resolve disputes between parties (private relations) and collisions as for the rules of public order – because different law systems pretend to regulate private relations between parties, and, secondly, material-legal method which is also the result of a choice, free will expression, because states consciously conclude treaties which have unified norms coordinating their different legal systems in some private spheres.

After all we think not only private international law and public international law, but all legal rules, are based on free will. Law itself is a choice of civilization, society, it is a desire, will to make world and life better.

Ключові слова: вибір, міжнародне приватне право, міжнародне право, право вибору.

Keywords: choice, international private law, international law, right to choose.

Вороніна Надія Вікторівна,

*кандидат юридичних наук доцент, доцент кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЩОДО ПИТАНЬ ВДОСКОНАЛЕННЯ СТРАХОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Розвиток вітчизняного ринку страхових послуг в сучасних умовах тісно взаємопов'язаний з розвитком національної економіки, оскільки дозволяє акумулювати значні довгострокові інвестиційні ресурси, залучаючи кошти через різноманітні програми страхування. Розширення страхового бізнесу створює робочі місця, активізує впровадження інновацій, стимулює стійкість економіки і пом'якшує наслідки глобальних ризиків.

Враховуючи, те, що щорічно у значній кількості людей в світі виникає необхідність страхувати автомобіль, житло, життя, здоров'я і т.д. Таким чином, в будь-якій державі необхідним є комплекс заходів спрямованих на захист споживачів страхових послуг.

Закон України «Про страхування» (далі – Закон) було прийнято в 1996 році. Впродовж всіх цих років з метою вдосконалення Закону в нього вносилися безліч різних змін і доповнень.

Разом з цим, в ході його аналізу були виявлені ряд колізій, прогалин, дублювань, норм які неефективно реалізуються та інших недоліків. ЦК України який містить главу 67 «Страхування» на жаль, не покращив ситуацію. І.В. Рудь стверджує, що «повільний розвиток страхового ринку України спричинено недосконалою законодавчо-нормативною базою, відсутністю чіткого механізму здійснення страхових послуг та іншими чинниками [1].

Початок формування системи законодавчих актів, що регулюють страхування, було покладено ще до революції. У радянський період ця система була спрощена до мінімуму, так як в умовах державної монополії в розгалуженій законодавчій базі не було необхідності.

Всю сукупність нормативних актів, що регулюють страхові відносини в Україні умовно можна розділити на три рівні.

Перший рівень – це цивільне законодавство України. Основна його роль – в забезпеченні рівності прав суб'єктів у всіх сферах ринкової економіки. В першу чергу сюди відносяться глава 67 Цивільного кодексу України [2] і Закон України «Про страхування» [3]. Вони є базовими для розробки інших нормативних документів другого і третього рівня, а також документів страхових компаній.